

Y en cuanto a beneficios económicos, pues me parece que esa fórmula debería explicarse al resto de integrantes del Botánico, porque desde Ciudadanos pedimos bajar impuestos manteniendo un buen servicio y nos dicen que no, que es imposible; pero usted está planteando que van a bajar tarifas y aun así van a mantener un buen servicio de las ITV.

Sería conveniente que lo explicara porque, señor *conseller*, no todo lo que reluce es oro, y de sus explicaciones y cifras está claro que lo que generan es más incertidumbre e incógnitas, y que dudamos muy, mucho, que a partir del 2 de enero del 2023 los valencianos puedan tener un buen servicio de las ITV.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Acabarem d'escoltar la resposta del conseller a la interpel·lació que s'acaba de formular.

Té la paraula l'honorable conseller, Rafa Climent.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora Giraldo, el procés no s'acaba en el 2023, això és el primer que ha de tenir clar. Per tant, el procés s'allargarà, i el procés de negociació amb els treballadors i treballadores s'allargarà, el procés de construcció de les noves estacions s'allargarà, i tot això apareix en la MEIA, i ho saben els sindicats i ho sap Aecova, val?

Per tant, el que ha de tindre clar és que Nuve Consulting, a la que vosté fa referència, no és vinculant i era una radiografia primera, que és la que tenia que marcar les possibilitats reals de la gestió directa. La MEIA, la MEIA és la que marca. I sap en què està basada la MEIA, la memòria econòmica i d'activitat? En allò que aporten les mercantils, en allò que aporten les societats mercantils. I sap quants guanys sols en l'estudi de les mercantils diu que tenen les ITV al País Valencià? 30 milions d'euros, 30 milions d'euros!, que això ha d'anar al conjunt de la ciutadania, a cinc milions de valencians i valencianes i no a uns poquets (*aplaudiments*), i no a uns poquets. Això és el que ha de tenir clar.

I treballem amb rigor, treballem amb rigor i no a la *virulé*, i li ho explique, com feien els nostres antecessors, mire: fa 25 anys es van adjudicar la gestió o la concessió de les ITV sense cap estudi econòmic –ací n'hi ha estudi econòmic–, sense cap document que justificara i avalara la privatització, i amb un informe desfavorable que no es va tindre en compte. Eixa és la col·laboració publicoprivada que vosté defensa? És eixa? Eixa és la col·laboració privada que vosté defensa? Sap quin ha estat el resultat d'aquesta privatització? Que hem pagat més tarifes o les tarifes més altes que el conjunt d'Espanya i una concessió que ha estat tacada per la corrupció, com el cas Erial, val?

Per tant, torne a repetir, si vosté està defensant el benefici d'uns quants, a nosaltres no ens trobarà.

I no creu vosté que els servidors públics, els que es dediquem a la res pública, no hem de fer que guanye el conjunt de la societat? Doncs, amb els números que tenim, amb la MEIA va a guanyar el conjunt de la societat. I tenim un període de temps, que ja li he dit que no serà únicament i exclusivament d'un any, per a demostrar que la gestió pública va a ser molt millor, i, si no, diga'm vosté en quina part del model que nosaltres hem dissenyat de les ITV està en contra? Diga-ho! Vosté està en contra de baixar tarifes? Està en contra de baixar tarifes? Està en contra que fem més estacions, que donem més i millor servei i de més proximitat? (*Veus*) Està en contra de millorar el servei en el seu conjunt? Està en contra de fer una tarifa social per a aquelles persones que realment ho necessiten?

El senyor president:

Senyories, per favor, no estan vostés en l'ús de la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Mire, torne a repetir, per acabar, donant un servei de gestió pública anem a guanyar totes i tots, va a ser millor el servei, anem a tindre un servei de més proximitat i van a guanyar els cinc milions de valencians i valencianes, i anem a pagar per eixe servei molt menys del que paguem en estos moments.

I això anirem demostrar-li-ho en la mesura que anem gestionant-lo.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Interpel·lació a la consellera d'Educació, Cultura i Esport sobre la política general del Consell en relació amb els programes experimentals regulats en l'article 8 de la Llei 4/2018, de 21 de febrer, per la qual es regula i promou el plurilingüisme en el sistema educatiu valencià, que formula la diputada María de los Llanos Massó Linares, del Grup Parlamentari Vox Comunitat Valenciana (RE número 53.865, BOCV número 244)

El senyor president:

Molt bé, senyories, anem a continuar la sessió de control.

Donem la benvinguda a l'honorable consellera d'obres públiques que substanciarà la interpel·lació següent.

I, ara, sí, rebem a la consellera d'Educació, Cultura i Esport per a substanciar la interpel·lació que formula la il·lustre diputada María de los Llanos Massó, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, a l'honorable consellera d'Educació, Cultura i Esport.

Quan vosté vullga, senyoria, està en l'ús de la paraula.

Escoltarem, senyories, la interpel·lació.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Buenas tardes.

Consellera, pensaba que me iba a hacer lo mismo que a Concapa, pero veo que no. (*Aplaudiments*)

Bueno, lamento comunicarles a todos ustedes que ustedes no están integrados en la sociedad valenciana porque la ley de plurilingüismo, uno de sus objetivos era conseguir la integración en el sistema educativo y en la sociedad valenciana. Por tanto, hasta que no llegó a Compromís a salvarnos con su ley de plurilingüismo, los valencianos no estaban integrados en la sociedad valenciana. Lo siento mucho, díganse a sus padres, a sus abuelos, a sus bisabuelos, no estaban integrados en la sociedad valenciana.

Desde el grupo parlamentario de Vox le preguntamos a su antecesor –aquí presente– sobre la normativa que regulaba los programas experimentales en infantil, pero para nuestra sorpresa la respuesta fue que era la ley del plurilingüismo, una ley que después de cuatro años todavía no tiene un reglamento que la desarrolle. Y en esa ley, en el artículo 8 encontramos: «la conselleria competente en materia de educación podrá autorizar programas plurilingües experimentales e innovadores que cumplan o superen los objetivos de esta ley», innovación. Bueno, pues ahora parece que la imposición, el recorte de libertades y la erradicación del español le llaman «innovación».

Eso es todo lo que lo que encontramos en la ley del plurilingüismo sobre los programas experimentales. ¿En qué consisten esos programas experimentales? ¿Qué porcentaje ocupa cada lengua en esos programas experimentales? ¿Dónde se desarrollan esos programas experimentales? En ninguna parte, nada en la normativa, ningún desarrollo legislativo al respecto. ¿Por qué, señora Tamarit? Pues porque serían contrarios a la ley.

Pero es que en la página web de la *conselleria* sí que encontramos las autorizaciones a esos programas experimentales, y resulta que la normativa en la que ustedes se basan para aplicar esos programas es una normativa que está derogada. Pero, ¡a ustedes qué más les da! ¿Verdad? O sea, a ustedes lo mismo les da. Ya sabemos lo que le importa la ley a Compromís, ya lo dijo el anterior *conseller*, «si hay que saltarse la ley, se salta», lo importante es la causa.

Pero, aunque esa normativa esté derogada, pues, la verdad es que no deja de ser interesante. Tenemos, por ejemplo, la Orden del 30 de junio de 1998, en la que ya vemos en su anexo IV pues líneas del segundo ciclo de infantil con cero horas en castellano. Mire, sí, allá por el 1998 del siglo pasado ya habían inventado e implementado la inmersión total en valenciano, no son ustedes originales, lo del bilingüismo cordial ya lo inventaron allá por el 1998. Pero, vamos a la realidad y a la actualidad.

Esos programas experimentales, *consellera*, contemplan un 90 % en valenciano, un 10 % en inglés, o un 91 % en valenciano y un 9 % en inglés, con el agravante, como ya hemos dicho en otras ocasiones, de que en algunos casos ese centro es el único centro que hay en el municipio. ¿Qué significa? Que los alumnos de infantil no van a dar una sola hora en castellano mientras dure su educación infantil.

Miren, ustedes tan internacionalistas, globalistas, amigos de la ciudadanía global, pues ignoran las recomendaciones de la UNESCO en lo que se refiere a la lengua materna. Dice la Unesco: «Ser hablante de una lengua que no se habla en el aula es un factor que obstaculiza a menudo el aprendizaje de los niños». Pero, claro, a usted eso pues como que le da igual.

Su problema es el que ya reconoció su antecesor, el problema es que los niños cuando salen del colegio dejan de usar el catalán. Frase textual de su antecesor, señor Marzá. Para usted el problema no es el nivel educativo de los niños y los jóvenes, como sería de esperar de un buen consejero de Educación. Para usted el problema es que los necesita para sus delirios secesionistas, para hacer país, eso que han hecho hace muy poquito. El problema es que los niños, consejera, son libres y cuando salen de debajo de su opresión hablan lo que les da la real gana.

No les basta a ustedes con conseguir la igualdad entre el castellano y el valenciano, eso no funciona para sus propósitos, ese no es su objetivo, su objetivo es el secesionismo y los daños colaterales son la educación y el futuro de nuestros hijos.

Afirman desde la *conselleria* que los alumnos que han cursado educación infantil siguiendo este enfoque han acabado la escolarización obligatoria con un rendimiento académico igual o superior al del resto. ¿En qué estudios o análisis se basan? Me gustaría conocerlos. De hecho ya hemos solicitado que nos hagan llegar dichos estudios.

Mire, de lo que sí que hay datos (*tus*) –perdón– es lo que les sucede a los niños castellanoparlantes sometidos a la imposición lingüística en otras comunidades, un informe que revela que los castellanoparlantes fracasan el doble que los catalanoparlantes, un estudio que revela que los castellanoparlantes en Cataluña tienen un 50 % más de fracaso escolar que en otras regiones con similar nivel de desarrollo. Esos datos son de 2015. Y, dada la evolución de sus políticas, pues aquí debemos estar allá, allá. Pero es que: ¿quiere datos más actuales? Pues vamos a por datos más actuales. Si miramos los resultados de las pruebas del proceso en el Estudio internacional de alfabetización lectora de la OCDE vemos que el fracaso académico entre los alumnos castellanoparlantes es del 30 %, el de los catalanoparlantes del 17 %. ¿Dónde queda en estos casos, señora consejera, la educación igualitaria e inclusiva que elimine desigualdades? Aquí sí hay una verdadera brecha, señoría.

La inmersión lingüística está al servicio de su causa separatista y no reparan en lo que se lleven por delante. ¿Dónde está el bien superior del menor del que tanto alardean en otras ocasiones? Mire, hay una sentencia del Tribunal Supremo, que ustedes airean cuando les interesa para defender la vehicularidad del valenciano, cuántas veces han salido aquí sentencia en mano para defender el valenciano como lengua vehicular. ¿Por qué no lo usan en este

caso? Porque ustedes leían fragmentos de esa sentencia para lo que les convenía y según les convenía, porque en esa sentencia se lee el derecho a que el castellano sea lengua vehicular, consejera, y se lee también: la Generalidad deberá adoptar cuantas medidas sean necesarias para adaptar su sistema de enseñanza a la Sentencia 31/2010, del Tribunal Constitucional, que considera el castellano como lengua vehicular en la enseñanza junto al catalán, incluyendo el derecho de los niños en educación infantil y en el primer ciclo de Primaria a recibir la enseñanza en la lengua pedida por los padres. ¿Se entiende ahora mejor por qué no han puesto negro sobre blanco nada sobre los programas experimentales? Creo que se va entendiendo ¿verdad?

Mire, el Tribunal Supremo expresa que ha de garantizarse una efectiva presencia vehicular del castellano en una proporción razonable, en una proporción razonable. ¿Me entienden? Ahora me dirán: defina proporción razonable. Bueno, pues cada uno decidirá cuál es, pero creo que ¿el 0% de castellano en los programas experimentales le parece a la honorable consejera de Educación una proporción razonable? ¿Piensa hacer algo al respecto, consejera? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la interpel·lació, correspon a l'honorable consellera d'Educació, Cultura i Esports respondre a la interpel·lació formulada.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Que jo sàpiga, es diu Generalitat. Eixe és el nom del govern valencià. (Aplaudiments)

Segona. Qui l'escolte a vosté es pensarà que el meu predecessor era el dimoni emplomat. I, de veritat, jo m'estic reunint en moltíssima gent, senyor Marzá, i no és això el que me transmeten. Però, bé, cadascú té un criteri, no?

Bé, gràcies per la seua pregunta. Senyoria, ha demanat vosté resposta a esta qüestió a través de preguntes escrites, sol·licituds de documentació i hui una interpel·lació. No sé si considera que anem a respondre a una interpel·lació alguna cosa distinta de les que ja li hem contestat en la resta de tramitacions parlamentàries. En tot cas, no defugiré de respondre a les qüestions per les quals vosté s'interessa.

Com sap, la Llei orgànica 3/2020, de 29 de desembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, en el seu article 1 assenyala com a principis que conformen l'acció educativa el foment i la promoció de la investigació, l'experimentació i la innovació.

D'altra banda, els Decrets del Consell 253 i 252 de 2019, pel qual es regula l'organització i el funcionament dels centres públics que impartixen ensenyaments d'infantil, primària, secundària obligatòria, batxillerat i formació professional,

determinen, en el seu article 2, que els centres docents públics són institucions escolars en les quals es desenvolupen les activitats d'investigació i innovació amb la participació de tota la comunitat educativa. Ambdues disposicions, als articles 4, habiliten la conselleria competent en matèria d'educació, és a dir, esta, per a crear i suprimir aules didàctiques o programes d'innovació educativa per a desenvolupar experiències innovadores en l'àmbit educatiu. Així mateix, assenyala que els centres podran desenvolupar projectes d'innovació, pedagògica i curricular, d'acord amb el seu projecte educatiu de centre i amb el seu pla d'actuació per a la millora amb la finalitat de millorar la qualitat del servei i, en particular, la millora dels resultats educatius.

Per últim, la Direcció General d'Innovació Educativa i Ordenació, depenent d'esta conselleria, té encomanada la gestió d'allò que té a veure amb la innovació en el sistema educatiu valencià. En este sentit, l'article 6 del Decret 173/2020, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el reglament orgànic i funcional de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, li atribueix, entre d'altres, les competències relatives a la proposta, disseny, coordinació i execució de programes, projectes i qualsevol mena d'actuació que tinga com a fi la innovació curricular, metodològica didàctica i d'organització en els centres docents, i que implica diferents agents de la comunitat escolar. Tot açò, vosté ja ho sap, perquè se li ha contestat en la seua pregunta escrita número 8.545.

Però, a més, pel que fa als programes experimentals dins la llei del plurilingüisme, l'article 8, denominat programes experimentals, estableix que la conselleria competent en matèria d'educació podrà autoritzar programes plurilingües experimentals i innovadors sempre que complisquen o superen els objectius establits en esta llei. Quins són els objectius? Doncs només cal anar a l'article 4 de la mateixa llei, objectius del programa d'educació plurilingüe i intercultural. El programa d'educació plurilingüe i intercultural desenvolupat en esta llei té els objectius següents:

Un. Garantir a l'alumnat del sistema educatiu valencià l'assoliment d'una competència plurilingüe que implique el domini oral i escrit de les dos llengües oficials, el domini funcional d'un o més llengües estrangeres i el contacte enriquidor amb llengües i cultures no curriculars, però pròpies d'una part de l'alumnat. Bé, l'interés i curiositat per les llengües, el coneixement sobre com són i com funcionen i els procediments per a la construcció d'aquests coneixements, a partir de l'observació, manipulació i comparació.

Dos. Garantir la igualtat d'oportunitats de l'alumnat del sistema educatiu valencià i la seua integració en el sistema i en la societat valenciana, garantint el dret de tot l'alumnat a assolir el seu potencial màxim pel que fa al coneixement i a l'ús de les llengües, independentment de la procedència sociocultural de les famílies, de les competències comunicatives, de les experiències culturals amb que arriben al centre i de les seues aptituds i estils d'aprenentatge; b, formant l'alumnat per a conivir i integrar-se com a ciutadà de ple dret en una societat multilingüe i multicultural.

Tres. Garantir la normalització de l'ús social i institucional del valencià dins del sistema educatiu. A més, pot consultar els diferents centres educatius del País Valencià que implementen programes experimentals a la via de centres de la Conselleria d'Educació. Ha de saber, senyoria, que l'aplicació

de programes experimentals, fins i tot d'aquells que apliquen immersió lingüística en educació infantil no són un invent del Botànic, i ho ha reconegut vosté també. De fet, la immersió lingüística en valencià compta amb una arrelada tradició al nostre sistema educatiu. Pot preguntar-li-ho vosté a qui vullga si no em creu.

Senyoria, la innovació educativa és un dels fonaments bàsics dels sistemes educatius més avançats. Les escoles privades més prestigioses porten dècades implementant programes pedagògics experimentals. Escoles on la gent amb poders, gent a la qual vostés defensen, porten els seus fills des de fa dècades. A la Comunitat de Madrid, paradigma de la llibertat, es beca ara les famílies amb rendes de més de cent mil euros anuals perquè puguen portar els seus fills a eixes escoles. Llibertat o barbaritat?

Vostés no estan en contra de la innovació i l'experimentació educativa, estan en contra que el fill o la filla d'un llanterner, d'una netejadora, d'una taxista o d'un agrador tinga accés a eixa formació, que els xiquets i les xiquetes de les famílies treballadores tinguen accés als programes educatius punters en els estats més avançats d'Europa i que eixe model educatiu no siga exclusiu de les escoles privades, sinó que siga el propi de les escoles públiques per a vostés és insuportable, els rebenta.

Lamente donar-los esta notícia, però mentre governe el Botànic l'escola pública seguirà avançant per situar-se en el model referent de la qualitat educativa valenciana

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Continuarem substanciant la interpel·lació. Té la paraula la il·lustre diputada Llanos Massó per a acabar de concretar la interpel·lació.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidenta.

Señora Tamarit, si esto fuera un examen, estaría suspendida. Todo paja, todo lo que ha contado era paja. Al menos el señor Marzá era un poco más hábil en estas lides. Pero todo lo que usted me ha contado es paja, paja.

Desarrolle esos programas experimentales. Porque usted me habla de decretos, de normativas, de leyes, pero en ninguna está puesto negro sobre blanco que los niños de Infantil van a dar cero horas de español. ¿Por qué no lo pone negro sobre blanco? Sea valiente, ustedes alardean de ser muy valientes.

Por cierto, dice que no se dice «Generalidad». Bueno, tampoco se dice País Valenciano, es...

El senyor president:

Senyories, per favor!

La senyora Massó Linares:

...Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)*

Mire, ¿usted sabe lo que es –igual no– la interdicción de la arbitrariedad? ¿A que no lo sabe? Se lo voy a explicar. Y es que las autoridades no pueden tomar decisiones arbitrarias, entendiéndose como arbitrarias aquellas que supongan una infracción al Principio de igualdad de trato de los administrados. Y eso es lo que ustedes están haciendo. La arbitrariedad, señora consejera, es propia de las tiranías. En un estado de derecho los gobernantes no pueden ser arbitrarios.

Y, bueno, yo la verdad es que entiendo que aquí los socios pues se deben favores unos a otros, pero a nivel estatal la Abogacía del Estado pues ha recurrido para solicitar que en Cataluña se respete un mínimo porcentaje de español en los centros educativos. Aún estamos esperando que la Abogacía de la Generalitat haga algo. Pero ya sabemos que aquí, hoy por ti y mañana por mí, y el Partido Socialista, el partido mayoritario y al cual pertenece el presidente de la Generalitat, está consintiendo que se vulnere la legalidad. La última sentencia del Tribunal Superior de Cataluña, ya le he dicho antes la del Constitucional, que dice que, que se consiga que el catalán sea lengua vehicular no quiere decir que se erradique el castellano de nuestros colegios.

La última sentencia exige que tiene que haber un mínimo razonable de español en los colegios y usted no respeta ese mínimo razonable y, encima, tiene la poca valentía de echarle el toro a los centros escolares. Dice usted: son los centros docentes. Usted está impulsando a los centros docentes a que se salten la ley, está permitiendo que los centros docentes se salten la ley. Sea usted valiente y hágalo, desarrolle esos programas experimentales y así, si de verdad es legal, no pasará nada, pero, si es ilegal, será usted la que tenga la responsabilidad, no la descargue sobre los centros docentes. Usted está dejando a la mitad de los niños valencianos en clara desventaja, porque ya hemos visto que el fracaso escolar aumenta cuando no se estudia en la lengua materna.

Mire, señoría, índice de integración de los alumnos castellano-parlantes en cada autonomía. Mire dónde está la Comunidad Valenciana. Cataluña, Galicia, Baleares, Comunidad Valenciana, *(veus)* de las..., ¿qué?, de las cuatro que menos integración tienen los alumnos castellanohablantes, una integración del 0,46. Le hace mucha gracia; a mí no me hace ninguna, porque estamos hablando de los niños, estamos hablando del recorte de libertades de los niños, estamos hablando cómo ustedes están usando a nuestros hijos para sus objetivos, para sus objetivos secesionistas, los están usando de ariete y les da exactamente igual jugar con su futuro, con su educación y con su libertad. A mí no me hace ni pizca de gracia, señoría, qué le vamos a hacer. Pero esto es una batalla y en toda batalla hay ganadores y perdedores y le aseguré que ustedes van a ser los perdedores porque, al final, va a ganar la libertad.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable consellera, Raquel Tamarit, per a acabar de contestar les qüestions plantejades en esta interpel·lació.

Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Senyoria, no em trobarà mai utilitzant eixe llenguatge bel·licista que utilitza vosté, primera. Segona, que jo sàpia, estem al País Valencià, no a Catalunya; tanta mania que li tenen a Catalunya i sempre que poden, pam!, cullerada damunt la taula, no ho entenc.

Després, diu vosté que estem sent arbitraris i es queda tan tranquil·la, sense cap prova de res ho diu i *se acabó*. Mire, sap què passa? Que, encara que li resulta difícil d'entendre pel seu entorn polític, no totes les valencianes i els valencians són fills de tot un comte de Valtierra, com el senyor Espinosa de los Monteros, no són filles del fundador de Kentucky Fried Chicken Espanya, com la senyora Rocío Monasterio o tenim un cognom format per sis paraules; la majoria social valenciana és gent corrent, humil, que diposita la seua confiança en el sistema educatiu públic per millorar les seues condicions de vides. (*Veus*) El menys que podem fer per les famílies valencianes és proporcionar un sistema educatiu que substituïska prefabricades per aules dignes, que no siga una preocupació per a l'economia familiar i, en eixe sentit, hem fet que més de quatre-cents cinquanta mil alumnes tinguen llibres gratuïts, que setanta mil tinguen el menjador gratuït, que tot l'alumnat de dos anys tinga l'escolarització gratuïta i enguany farem que l'alumnat vulnerable tinga gratuït el desdèjuni a la seua escola. Un model que es mire en l'espill de sistemes més punters a Europa. Un sistema que, en matèria d'ensenyament de llengües, va estar posat com a exemple de bones pràctiques per la Comissió Europea, que en 2018 va convidar el conseller Marzá a exposar el model plurilingüe valencià. Segurament, per a vostés açò tampoc vol dir res perquè ni creuen en Europa ni en la Unió Europea ni en l'escola pública ni en res.

El més curiós de tot açò és que el sistema plurilingüe és el model que la dreia reivindica, i jo crec que amb bon criteri, en altres territoris de l'estat. En canvi, ací s'utilitza com a eina de confrontació. També el model d'immersió lingüística és l'habitual entre els fills i les filles dels dirigents de la seua formació, senyora Massó. I és que sembla que, quan la immersió lingüística és en alemany, anglés, francés o italià, l'espanyol no corre cap perill; en canvi, un model plurilingüe, amb un mínim assegurat del 25 % del castellà, per a vostés ja és la seua desaparició. Permeta'm que els diga, senyoria, que se'ls veu a vostés el *plumero*, el *plumero* del classisme, el *plumero* de l'odi cap al valencià i l'ansia de poder a la qual només poden accedir confrontant la societat i més amb eixe llenguatge que ha utilitzat vosté ací.

En definitiva, el seu partit en particular ha demostrat no tindre un model educatiu que aportar a la societat valenciana ni durant els anys de democràcia anteriors ni durant els quaranta anys que van governar els seus avantpassats ideològics.

En tot cas, el Botànic no està disposat a tornar al model educatiu de fa quaranta anys, on les llengües autòctones distintes del castellà estaven desterrades del sistema educatiu, on el mantra polític, confessional i ideològic era la doctrina diària a les aules i on l'abandonament escolar era l'eixida habitual per a les classes populars.

Hui totes les llengües importen, especialment les dos oficials en la nostra terra, i es tracten amb igualtat. La llibertat educativa és l'única doctrina que regix a les aules i l'abandonament escolar és un fenomen a combatre per millorar dia a dia l'horitzó de vida dels xiquets i xiquetes de les classes treballadores valencianes que, recordem, són el gros d'esta societat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al Consell, que contesta la consellera de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat, senyora Rebeca Torró Soler, sobre la política general del Consell contra la crisi de l'execució d'obra pública generada per la manca d'ofertes de les empreses del sector a causa de la inflació de les matèries primeres, que formula el diputat Felipe Javier Carrasco Torres, del Grup Parlamentari Popular (RE número 56.642, BOCV número 260)

El senyor president:

Senyories, avançarem al següent punt i últim de hui, de hui dimecres. El següent punt és la interpel·lació al Consell sobre política general contra la crisi d'execució d'obra pública generada per la manca d'ofertes en les empreses del sector, que presenta l'il·lustre diputat Felipe Carrasco, en nom del Grup Parlamentari Popular, a l'honorable consellera de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Carrasco Torres:

Gràcies, president.

Señora *consellera*, hoy hablaremos de economía, ya sé que no es su fuerte, pero no tiene por qué temer porque la pedagogía la podemos hacer de forma conjunta. Bien, hoy también hablaremos de la nefasta gestión económica de